



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

בעניין:

מעריב - הוצאת מודיעין בע"מ

המבקשת

ע"י ב"כ עוה"ד צבי בר-נתן ורקפת פלד

נ ג ד

1. חברת אול יו ניד בע"מ

2. רויט הנדלר

3. הרצל עוזר

4. גדי שברון

5. ניב אראל

המשיבים

ע"י ב"כ עוה"ד שמואל קסוטו ועופר לריש

החלטה

רקע

משיבה 1 (להלן: "המשיבה") בעלת אתר אינטרנט www.alljobs.co.il הכולל מאגר מידע על מעסיקים המחפשים עובדים ומשרות פנויות שפורסמו בעיתונים ובאתרי אינטרנט של מעסיקים וחברות השמה.

הנכנס לאתר האינטרנט של המשיבה מוזמן לבחון את המשרות הפנויות המופיעות באתר על פי חתכים המעניינים אותו. לאחר שמצא משרות המעניינות אותו הוא מוזמן להצטרף כמנוי לאתר תמורת תשלום 29.90 ₪ לחודש, שבמהלכו ייחשף לשמות המעסיקים המעניינים אותו ולאופן בו ניתן ליצור עמם קשר ישיר.

כן מאפשר האתר למעסיקים לנפות פניות שאינן מתאימות להם, על פי קורות חיים או שאלון קצר המופנה אל המועמד. אם המעסיק מוצא את המועמד לא מתאים, הוא יכול להעביר למועמד באמצעות האתר הודעה על דחיית פנייתו.

המבקשת, מפרסמת עיתון יומי הכולל את המוספים "לוח מעריב" המתפרסם בימים שלישי ושישי ו"דרושים" המתפרסם ביום שישי, בהן מפרסמת המבקשת הצעות עבודה תמורת תשלום מצד מעסיקים המחפשים עובדים (להלן: "המוספים"). כן מפעילה המבקשת אתר אינטרנט, NRG, בו מפורסמות הצעות עבודה מתוך המוספים האמורים ומודעות נוספות המיוחדות לאתר.

לטענת המבקשת, השימוש שעושה המשיבה במידע המתפרסם במוספים ובאתר האינטרנט NRG שבבעלותה, מפר את זכויותיה.



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

בת.א 1074/05 תבעה המבקשת צו מניעה קבוע, מתן חשבונות ופיצוי כספי.

בבקשה שלפני עתרה המבקשת לצו מניעה זמני האוסר על המשיבים ו/או מי מטעמם לפרסם ו/או להפיץ ו/או לשדר ו/או לשווק ו/או למכור ו/או לעשות כל שימוש ו/או להפיק כל טובת הנאה ממודעות דרושים אשר מתפרסמות בעיתון המבקשת ו/או באתר המבקשת ו/או מכל מודעה המהווה פיתוח של מודעות המבקשת ו/או הנסמכת על מודעות המבקשת ו/או מהווה העתק מלא או חלקי של מודעות המבקשת ו/או מהווה הצגת תוכן של מודעות המבקשת ו/או הדומה להן ו/או העושה שימוש במודעות המבקשת בכל דרך אחרת, ולהסירן מאתר המשיבים.

דיון

א. המבקשת מבססת את תביעתה על עילות של עשיית עושר ולא במשפט, הפרת זכות יוצרים בלקט וגניבת עין. בבקשתה הזכירה המבקשת עילות נוספות אולם אלה הועלו ללא פירוט.

גניבת עין

ב. כדי להוכיח את תביעתה בעילה של גניבת עין על המבקשת להראות שהשירות אותו היא מספקת רכש מוניטין וכי יש חשש שציבור הלקוחות הרלבנטי יטעה לחשוב שהשירות שנותנת המשיבה באמצעות אתר האינטרנט שלה הוא שירות של המבקשת ו/או קשור אליה.

ג. המשיבה מסכימה שהמבקשת הראתה את המוניטין הנדרש בגניבת עין (סעיף 83 לתשובת המשיבים).

אף אני סבור שהשירות שנותנת המבקשת צבר מוניטין במשך השנים בהן התפרסמו המוספים ואתר NRG.



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

ד. לטענת המבקשת, מציינת המשיבה באתר שלה שהמאגר מרכז מודעות מכל העיתונאים, ומאחר והמידע המפורסם על ידי המשיבה זהה לזה המתפרסם אצל המבקשת, קיים חשש שהמשתמשים באתר המשיבה יחשבו שיש לאתר של המשיבים קשר למבקשת.

המשיבים כופרים בטענה זו. לטענתם, אין דמיון בין שמות האתרים של המבקשת והמשיבה ועיצובם של האתרים שונה. המוספים של המבקשת הם ממדיה אחרת מזו של אתר האינטרנט של המשיבה, ואין חשש שהגולשים לאתר האינטרנט של המשיבה יחשבו שמדובר במוספים של המבקשת ואו קשורים אליה.

דין

כניסה לאתר האינטרנט של המשיבה, www.alljobs.co.il, ועיון במוספים של המבקשת (נספח 4) מבססים לכאורה את המסקנה שאין דמיון בין דף האתר לבין המוספים לא באופן הצגת המידע ולא בעיצוב של דפי האתר לעומת דפי המוספים. ועוד. לא מצאתי באתר של המשיבה פרטים שיש בהם כדי לרמז על קשר כלשהו למבקשת.

מהשוואת אתר NRG של המבקשת לאתר של המשיבה עולה כי בין האתרים שוני רב בפרמטרים המרכזיים:

השמות שונים, דפי השער והעיצוב שונים לחלוטין, ואתר NRG של המבקשת כולל נושאים אחרים שאינם קשורים לתחום העבודה ומצויין בו השם "לוח מעריב", אכן, יש בשימוש שעשתה המשיבה במספרי המשרות של המבקשת, כדי לקשר בין המידע המתפרסם באתר של המשיבה לבין המידע המתפרסם באתר של המבקשת, המשיבה קשור לאתר של המבקשת. אולם בסעיף 20 לתצהירה של רויטל הנדלר מטעם המשיבים הוצהר שהמשיבה חדלה מלעשות שימוש במספרי המשרות של המבקשת, ואני רואה בהצהרה התחייבות להימנע בעתיד משימוש במספר המשרות של המבקשת.



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

לנוכח האמור לעיל, נראה לי שסיכויי המבקשת לזכות בתביעתה בעילה של גניבת עין, כל עוד המשיבות אינן משתמשות במספרי המשרות של המבקשת, אפסיים.

זכות יוצרים

ה. לטענת המבקשת, היא משקיעה מאמצים בליקוט מודעות ופרסומן במוספי העיתון שלה ובאתר האינטרנט ועל כן זכאית היא למנוע העתקה ו/או שימוש במאגר המידע שלוקט על ידה.

לטענת המשיבים, המבקשת לא השקיעה מאמץ ולא הראתה יצירתיות בליקוט המידע הנכלל במוספים ובאתר האינטרנט שלה ועל כן אינה זכאית להגנת זכות יוצרים.

המבקשת כמו גם המשיבים ביססו את טענותיהם לעניין זה על פסיקה רחבה, אולם לא ראיתי צורך ללכת בדרכם. גם אם אניח שהמבקשת השקיעה את המאמץ והיצירתיות הנדרשים כדי שניתן יהיה לראות במוספים ובאתר יצירה מוגנת, לנוכח האמור לעיל לעניין העדר הדמיון שבין המוספים והאתר של המבקשת לבין האתר של המשיבה, נראה לכאורה שהמשיבה לא עושה שימוש במוספים ובעמודי האתר של המבקשת וממילא היא אינה מפירה זכות של המבקשת.

ו. מטרתה של המבקשת למנוע מהמשיבה את השימוש בנתונים אודות מקומות העבודה המצויים במוספים ובאתר האינטרנט של המבקש. משכך, עלינו לבחון האם יש למבקשת זכות כלשהי בנתונים אלה.

סעיף 7ב לפקודת זכויות יוצרים קובע:

“על אף האמור בסעיף 1 לחוק זכות יוצרים, לא תהא קיימת זכות יוצרים בכל אחד מאלה:
(1) רעיון;
(2) תהליך ושיטת ביצוע;



בתי המשפט

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בשא 002018/05
 בתיק עיקרי: 001074/05
 בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא 03/03/2005

(3) מושג מתמטי;
 (4) עובדה או נתון, כשהם בלבדם;
 (5) חדשות היום;
 ואולם על דרך הביטוי שלהם תהא קיימת זכות יוצרים."

נראה לכאורה, שהפרטים אותם מעוניינת המבקשת למנוע מהמשיבה מהווים עובדות ו/או נתונים הבאים בגדרו של סעיף 7ב (4) שלעיל ולמבקשת אין זכות יוצרים באלה.

ז. ועוד. בע"א Interlego A/S 513/89 נ' Lines– Exin Bros S.A. ואח', פ"ד מח (4), 133 בע' 169 נקבע:

"שתי הגישות הגיעו לעימות חזיתי בפסק הדין בפרשת Feist Publications, Inc. v. Rural Telephone Service Co., Inc. 111 (S. Ct. 1282 (1991)) שהוזכר לעיל. באותו מקרה היה מדובר בחברה (Feist), שהוציאה לאור מדריך טלפונים אזורי שעשה שימוש ברשימת הלקוחות של חברות הטלפון שפעלו באותו אזור, ושפורסמו על-ידיהן כנדרש על-פי החוק בתור מדריך טלפונים. באזור היו אחת-עשרה חברות טלפון, ומעשר מהן רכשה הנתבעת את זכויות השימוש במידע המצוי במדריכים שלהן. חברה אחת (Rural Telephone) סירבה למכור את זכויותיה, אך הנתבעת בכל זאת עשתה שימוש במידע שבמדריך שלה, מעשה שגרר בעקבותיו תביעה בגין הפרת זכויות יוצרים, גם במקרה זה לא היה מדובר בהעתקה בלבד, אלא שמוצרה של הנתבעת כלל, בנוסף לטלפונים של המנויים באחד-עשר האזורים, גם פירסום דוגמת "דפי זהב" בארץ, הכולל רשימות עסקים לפי תחומי עיסוק, וכן פרסומות. במקרה זה לא ניתן היה לחמוק מעימות בין שתי הגישות, שכן אם המבחן הקובע הוא מבחן ההשקעה, ניתן היה, כנראה, להצליח בתביעה, ואילו לפי גישה הדורשת יצירתיות, ספק אם היה בגין מה לתבוע. בית המשפט העליון



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

האמריקני דן בסוגיה תוך התייחסות מפורשת לגישת ההשקעה,
ודחה את הטענה כי תיתכן זכות יוצרים ללא כל יצירתיות, כדברי בית
המשפט, בעמ' 1294:

"Originality requires... that it display some minimal level of creativity. There remains a narrow category of works in which the creative spark is utterly lacking or so trivial as to be virtually nonexistent... Such works are incapable of sustaining a valid copyright".

בענייננו, המודעות במוספים ובאתר האינטרנט של המבקשת כוללות נתונים ועובדות שנמסרו למבקשת על ידי המפרסמים תמורת תשלום אפילו המונחים הכלולים במודעה הם פרי יצירתם של המפרסמים ולא של המבקשת. ממילא אין מקוריות ו/או יצירתיות של המבקשת בנתונים ועובדות הכלולים במוספים ובאתר האינטרנט של המבקשת. בנסיבות אלה, אין להכיר בזכות כלשהי של המבקשת בעובדות ובנתונים אלה.

ח. דיני זכויות יוצרים נועדו לקדם אינטרס ציבורי של העשרת עולם הביטויים ובנסיבות אלה ראוי לדעתי לבחון את השפעת טענות הצדדים גם בהיבט הציבורי. נראה שפעילות המשיבים אינה פוגעת באינטרסים של המעסיקים המפרסמים אצל המבקשת ואולי אף מועילה להם לנוכח התפוצה הנרחבת לה זוכה המודעה שלהם, ללא תשלום נוסף מצדם. אף ציבור מחפשי העבודה אינו נפגע מקיומו של אתר אינטרנט נגיש המאפשר להם לסקור בקלות יחסית הצעות עבודה.

ייתכן שיש בפעילות המשיבים כדי לגרום לכך שמפרסמים יעדיפו לפרסם את מודעתם אצל המשיבה בשל חשיפה גדולה יותר בפני ציבור מחפשי העבודה ובכך תיפגע הכנסתה בתחום זה, ברם, פגיעה אפשרית זו היא תוצאה של תחרות שהציבור יוצא ממנה נשכר, שאין כל הצדקה למנעה כל עוד אין בידי המבקשת זכות ברת הגנה.



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

משלא הוכרה זכות כלשהי של המבקשת בנתונים ובעובדות הכלולים במוספים ובאתר האינטרנט שלה, אין לשעות לטענתה, לפיה אין לאפשר למשיבה לעשות שימוש בנתונים של המבקשת מבלי לשלם לה עבורם.

עשיית עושר ולא במשפט

ט. לטענת המבקשת, מתעשרים המשיבים על דרך ניצול המוניטין של המוספים ואתר האינטרנט שנרכש על ידי המבקשת תוך השקעה של 174,205,000 ₪, בעשור האחרון, בפרסום המוספים ומבצעי שיווק ועוד כמיליון דולר בהשקת אתר האינטרנט שלה. לטענתה, אפילו לא תוכר זכותה במידע הכלול במודעות המתפרסמות באמצעותה, מכוח דיני הקניין הרוחני יש בהעתקה השיטתית של מידע זה, על ידי המשיבה, כדי לספק את היסוד הנוסף ההופך את השימוש במידע להתעשרות שלא כדין של המשיבה על חשבון המבקשת.

המשיבה כופרת בטענות אלה. לטענתה, הגולשים הנכנסים לאתר שלה ומשלמים דמי מנוי נכנסים בשל יתרונותיו הייחודיים של אתר המשיבה וללא כל קשר עם המבקשת. הציבור שאינו גולש באינטרנט ורוכש עיתונים כדי לבחון הצעות עבודה ימשיך לעשות כן ומבחינה זו המשיבה לא התעשרה והמבקשת לא הפסידה דבר. לטענתה המשיבה, ככל שקיימות זכויות כלשהן במידע הכלול במוספים ובאתר האינטרנט של המבקשת, הן שייכות למעסיקים המפרסמים את המידע תמורת תשלום. בנסיבות אלה, אפילו התעשרה המשיבה, התעשרות זו נעשתה כדין.

ברע"א BUFFALO BOOTS GMBH 502/04 ואח' נ' גלי - רשת חנויות נעלים - גלי השלום ואח', תק-על 2004 (2), 1627, בעמ' 1629, נקבע:

”סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל”ט-1979 (להלן - חוק עשיית עושר) קובע, כי מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

או טובת הנאה אחרת (להלן - הזוכה) שבאו לו מאדם אחר (להלן - המזכה), חייב להשיב למזכה את הזכיה. כלומר, שלושה הם היסודות שהתקיימותם מבססת חובת השבה בגין עילת עשיית עושר ולא במשפט: קבלת נכס, שירות או טובת הנאה - היא ההתעשרות; ההתעשרות באה לזוכה מן המזכה; ההתעשרות נתקבלה על ידי הזוכה "שלא על פי זכות שבדין". ואולם, על פי ההלכה שנקבעה ברע"א 5768/94 א.ש.י.ר. יבוא יצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ, פ"ד נב(4) 289 (להלן - ענין א.ש.י.ר.), נדרש כי יתקיים "יסוד נוסף" לשם ביסוס היסוד השלישי שעניינו התעשרות "שלא על פי זכות שבדין", במצב דברים בו התנהגות הזוכה איננה עוולה ואינה פוגעת בקנין רוחני, ביחסי אמון או בסוד מסחרי. "יסוד נוסף" זה התפרש כהתנהגות מצד הזוכה שאינה עולה בקנה אחד עם דרישות המסחר ההוגן. התנהגות זו נלמדת מנסיבות החיקוי או ההעתקה, כאשר כל מקרה נבחן לפי נסיבותיו. בענין זה התווה הנשיא ברק, במסגרת ענין א.ש.י.ר., שיקולים שונים המצביעים על תחרות בלתי הוגנת, או על הפרה של הלכות המסחר: ככל שהיצירה חשובה יותר, חדשנית יותר וייחודית יותר, תגדל הנטיה לראות בחיקויה או בהעתקתה משום תחרות בלתי הוגנת. במנין השיקולים יבואו בין היתר גם המאמץ שהשקיעו היוצר והמעתיק, מצבו הנפשי של המתחרה המעתיק, קיומן של חלופות סבירות לייצור מוצר דומה פונקציונלית אך שונה בצורתו, וכן נסיבות היוצרות תמריץ שלילי ליצרנים שבשל ההעתקה יירתעו מלפתח מוצרים ומלהשקיע בטכנולוגיות חדשות לקידום התחרות (ענין א.ש.י.ר., בע' 479-474).

באותו עניין, בחן בית המשפט את נסיבות החיקוי, מידת ההשקעה בפיתוח המוצר המקורי וחדשנותו והגיע למסקנה שמעשי החיקוי באותו מקרה אינם מגיעים כדי "יסוד נוסף" שיש בו כדי ללמד על התעשרות שלא כדין.



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

בענייננו, הנתונים הכלולים במוספים ובאתר האינטרנט של המבקשת נמסרו למבקשת על ידי המפרסמים שנדרשו לשלם על פרסום מודעתם. לעניין זה, יש לראות במבקשת כמי שמציעה פלטפורמה לפרסום מודעות תמורת תשלום ותו לאו. ככל שהמבקשת השקיעה משאבים כלשהם נועדו אלה בעיקרם לקדם את המוניטין של אותה פלטפורמה ולא לשם איסוף הנתונים הכלולים במודעות שפורסמו במוספים ובאתר אינטרנט. כאמור, ככל שיש זכויות כלשהן בעובדות ובנתונים הכלולים במודעות המתפרסמות במוספים ובאתר האינטרנט של המבקשת, זכויות אלה שייכות למפרסמים ששילמו על פרסום המודעה. המפרסמים הם שסיפקו את הנתונים והם שבחרו את המונחים הכלולים במודעות. בנסיבות אלה, נראה לכאורה שככל שהמשיבה התעשרה, התעשרות זו לא באה לה מהמבקשת.

ועוד. אפילו אניח שהתעשרותה של המשיבה באה לה מהמבקשת, לא השכילה המבקשת להראות שהעתקת המידע על ידי המשיבה מקיימת את היסוד הנוסף ההופך את ההעתקה להתעשרות שלא כדין. אין במידע הכלול במודעות יצירתיות, המבקשת אינה המקור למידע והיא אף גובה תשלום בעד פרסום המידע. יתר על כן, בעצם ההעתקה אין פגיעה באינטרס של המפרסמים ששילמו על פרסום המידע למבקשת מתוך מטרה שהמידע יגיע לקהל רחב ומגוון ככל האפשר תוך חשיפה מירבית. גם המבקשת הגיעה למסקנה שפרסום המודעות באתר האינטרנט שלה מתיישב עם התכלית שלשמה התקשרו עמה המפרסמים.

בעניין זה ראוי להוסיף שהמשיבה מודיעה למפרסמים אודות פרסום המודעה באתר האינטרנט שלה ללא תשלום, ומאפשרת לאלה שאינם מעוניינים לפרסם את מודעתם באתר שלה להוריד את המודעה מהאתר. המבקשת עצמה, כמפרסמת, השתמשה בשירותיה של המשיבה וביקשה ממנה להסיר מודעות מטעמה (נספח 5 לתשובת המבקשת). טענות המבקשת, לפיהן חלק מהמודעות שביקשה להסיר לא הוסרו ראויות להתברר, אם וככל שהמבקשת תעמוד על כך, במסגרת ההליך העיקרי, שכן למשיבים לא הייתה הזדמנות להשיב לטענות אלה. מכל מקום, איני סבור שיש בכך כדי להשפיע על ההכרעה בבקשה שלפני.



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

המבקשת סמכה את טיעוניה לעניין זה על החלטת בית המשפט המחוזי בבשא 21243/03 (ת.א ת"א 2303/03) דיאליט בע"מ נ' חברת יהלום בע"מ ואח' (לא פורסם – נספח 3 לתשובת המבקשת). איני סבור שהנסיבות שנדונו בבשא 21243/03 דומות לנסיבות עניינינו.

בניתוח הנסיבות לצורך בחינת קיומו של היסוד הנוסף, קבע בית המשפט בבשא 21243/03, כי נמצאו ראיות לכאורה המוכיחות שהמשיבה בחרה להעתיק דווקא את העיצוב המקורי והחדשני של המכונות המקוריות תוך ניצול המשאבים והמאמץ שהשקיעה המבקשת בפיתוח ועיצוב המכונות המקוריות, למרות שהיו חלופות עיצוב אחרות. יתר על כן, ניתוח זה נעשה לאחר שבית המשפט קבע שלכאורה הוכיחה המבקשת את עוולת גניבת עין וממילא התקיים היסוד של התעשרות שלא כדין אף ללא צורך ביסוד נוסף. לא כן בעניינינו.

לנוכח האמור עד כאן, נראה לי כי סיכויי המבקשת לזכות בתביעתה בעילה של עשיית עושר ולא במשפט מפוקפקים.

י. כאמור, המבקשת ציינה בבקשתה עילות נוספות לביסוס זכותה לסעד זמני מבלי לפרטן. בתשובתה הרחיבה המבקשת במעט את טיעוניה באותן עילות והוסיפה נסיבות נוספות כדי לבסס את זכותה לסעד זמני. דרך זו אינה ראויה. תשובה לתשובת המשיבים אינה מקצה שיפורים לבקשה. יתר על כן, מהמשיבים נשללה הזדמנות להשיב לטענות חדשות שהועלו בתשובת המבקשת.

מכל מקום, לנוכח האמור עד כאן, לא מצאתי ממש בטענות המבקשת בעילות התערבות לא הוגנת, גזל, השגת גבול במיטלטליו, הפרת חובה חקוקה, רשלנות, פגיעה בפרטיות והפרת הסכם שימוש. לא ברור לי כיצד קשורות טענותיה לעניין התנהגות לכאורה של ב"כ המשיבים במקרים אחרים לעניינינו. בנסיבות אלה, לא ראיתי צורך להזדקק לתשובת המשיבים לטענות אלה.

יא. לנוכח האמור עד כאן, נראה שהמבקשת לא השכילה להראות זכות לסעד הזמני המבוקש.



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

יב. לטענת המבקשת, השקיעה ממון רב בהקמת תשתית לתפעולם של המוספים ואתר האינטרנט, והשימוש שעושים המשיבים במידע הכלול במוספים ובאתר האינטרנט של המבקשת עלול לגרום לכך שקהל הקוראים המעוניין לברר מידע אודות הצעות עבודה יפסיק לרכוש את העיתון ויחדל לגלוש לאתר של המבקשת. בנוסף, ציבור המפרסמים עלול להפסיק לפרסם אצל המבקשת בשל המוניטין שירכוש האתר של המשיבה הכולל אלפי מודעות עבודה המועתקות ממקורות נוספים. עוד טוענת המבקשת, כי אם לא תחדל המבקשת להשתמש במידע המתפרסם במוספים יחדלו המוספים ודומיהם להתקיים, למשיבה לא יהיו מקורות העתקה והאינטרס הציבורי בקיומם של המוספים ייפגע.

איני סבור שהתרחיש אותו מתארת המבקשת הוא התרחיש האפשרי היחיד. סביר להניח שהמבקשת ואחרים הפועלים באותה דרך ישכילו למצוא דרכים להתקיים לצד האתר של המשיבה ודומים לו.

ועוד. אומנם נראה שיש נטיה גוברת להשתמש באינטרנט אולם הערכת המבקשת לפיה אנשים יחדלו לקנות את העיתון נראית מופרכת, גם בקשר עם אותם אנשים הרוכשים את העיתון רק לצורך עיון במודעות.

אכן, האינטרנט מציב אתגרים חדשים בפני עוסקים המבססים את העברת המידע לציבור הרחב על פלטפורמות ישנות, ברם לציבור יש אינטרס לקדם יזמות המבוססת על טכנולוגיה חדשה שבצדה יתרונות רבים. ככל שיזמות כזו אינה פוגעת בזכויות המוכרות על פי הדינים הקיימים אין לסכלה ויש למצוא את הדרכים להתקיים לצדה.

זאת ועוד, ככל שעלול להיגרם למבקשת נזק כלשהו מפעילות המשיבה, מדובר בנזק כספי הניתן לפיצוי. מנגד סילוק המודעות מאתר המשיבה יפגע באופן קשה בפעילות העסקית של המשיבים ובציבור המפרסמים הנהנה מחשיפה נרחבת של המידע שפרסמו. בנסיבות אלה נוטה מאזן הנוחות נגד מתן הצו המבוקש.

הבקשה נדחית.

מאחר ומספרי המודעות נמחקו מאתר המשיבה רק לאחר פתיחת ההליכים, אין צו להוצאות.



בתי המשפט

בשא 002018/05

בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו

בתיק עיקרי: 001074/05

03/03/2005

בפני: כבוד השופט יהודה זפט - סגן נשיא

מוצע לצדדים להסכים כי בכפוף לזכות המבקשת להגשת רשות ערעור על החלטתי ולהוצאות הליך כזה אם ינקט, התביעה תידחה ללא צו להוצאות. ב"כ הצדדים יתייחסו להצעתי עד 25.3.05.

מזכירות בית המשפט תמציא עותק מהחלטה זו לב"כ הצדדים בפקסימיליה
ניתנה היום כ"ב ב אדר א, תשס"ה (3 במרץ 2005) בלשכה.

השופט יהודה זפט - סגן נשיא